

DOI: 10.6084/m9.figshare.11969388

УДК 658 +69.003

Поколенко Вадим Олегович

Доктор технічних наук, професор, професор кафедри менеджменту в будівництві, orcid.org/0000-0003-1750-5964
Київський національний університет будівництва і архітектури, Київ

Дикий Олександр Віталійович

Доктор економічних наук, доцент, професор кафедри менеджменту в будівництві, orcid.org/0000-0002-0479-7745
Київський національний університет будівництва і архітектури, Київ

Іщенко Тетяна Михайлівна

Кандидат економічних наук, доцент кафедри менеджменту в будівництві, orcid.org/0000-0002-0459-2061
Київський національний університет будівництва і архітектури, Київ

Савчук Тетяна Валеріївна

Кандидат економічних наук, доцент кафедри менеджменту в будівництві, orcid.org/0000-0002-1315-0513
Київський національний університет будівництва і архітектури, Київ

Марчук Тетяна Сергіївна

Кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри менеджменту в будівництві, orcid.org/0000-0001-9588-6016
Київський національний університет будівництва і архітектури, Київ

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВ ІНВЕСТИЦІЙНО-БУДІВЕЛЬНОЇ СФЕРИ УКРАЇНИ НА ШЛЯХУ ЄВРОКОНВЕРГЕНЦІЇ СИСТЕМ АДМІНІСТРУВАННЯ

***Анотація.** Розвинуто теоретико-прикладні положення з побудови та використання систем адміністрування в управлінні підприємствами з урахуванням євроінтеграційних процесів. При цьому адміністрування розглядається як вид управлінської діяльності, який на засадах документації, діловодства, інформаційного забезпечення та формалізування управлінських процедур забезпечує цілеспрямований вплив керівної підсистеми на керовану за усіма етапами технологію управління. Наведено узагальнену структуру систем адміністрування в управлінні підприємствами. Розвинуто теорію та методологію, розроблено організаційно-методичні положення бухгалтерського обліку та аналізу господарської діяльності підприємств з визначенням пріоритетних об'єктів-стимуляторів, оновленим складом функцій, завдань та модифікацією принципів відповідно до умов інвестиційно-інноваційного розвитку із використанням сучасного методичного забезпечення моделі Дью ділідженс (Due Diligence).*

***Ключові слова:** підприємство; процес адміністрування; обліково-аналітичне забезпечення; технологія управління*

Постановка проблеми

Докорінні зміни, що відбулися в інвестиційно-будівельній сфері за роки незалежності України, а саме: зміна форм власності й господарювання, трансформація принципів управління й інструментів інституційного регулювання, диференціація джерел інвестування зумовили розширення міжгалузевих зв'язків інвестиційно-будівельної сфери та суттєво змінили її галузеву структуру. В умовах ринку склад і структура інвестиційно-будівельної сфери, її зв'язки з підприємствами й організаціями інших сфер господарства регіону формуються за ознаками власності на капітал й участі у реалізації інвестиційно-будівельних проєктів, а не за технологічно-організаційним принципом.

Функціонування регіональної інвестиційно-

будівельної сфери (РІБС) – це безперервний інвестиційний процес, тобто діяльність власників з вкладення капіталу протягом життєвих циклів будівель й споруд. Цей процес вимагає виявлення й дослідження нових організаційно-економічних зв'язків у інвестиційно-будівельній сфері, формування теоретичних засад їх оптимізації з урахуванням регіональних особливостей, з огляду на статус і завдання регіональної інвестиційно-будівельної сфери.

Дослідженню проблем управління розвитком інвестиційно-будівельної сфери регіону приділяється значна увага з боку вчених-економістів, таких як: Л.В. Беззубко, Є.В. Бондаренко, В.П. Вишневецький, П.С. Єщенко, О.В. Захарченко, Г.В. Ігнатенко, В.М. Кочетков, В.І. Кравченко, Д.Л. Левчинський, Б.М. Литвин, К.В. Павлов,

К.В. Паливода, С.П. Стеценко, Ю.О. Суркова, С.А. Теренчук, О.А. Тугай, С.А. Ушацький, О.В. Федосова та інших. Ефективність будівництва, його інвестиційний потенціал та організаційно-технологічні особливості досліджували на концептуальних засадах ризик-менеджменту, економіко-математичного моделювання, маркетингу і управлінського обліку С. Бушуєв [1], А. Гойко, П. Куліков [2], В. Лич, Г. Рижакова [3], В. Поколенко [4], В. Сердюк, Д. Чернишев [5; 8], Ю. Чуприна [6] та інші науковці. Низку аспектів адміністрування та побудови відповідних систем розглядають у своїх працях вітчизняні та іноземні науковці, зокрема, І. Адізес, М. Войнаренко, Н. Гавкалова, Т. Кравчуновська, Н. Чухрай, Н. Шпак, І. Яремко та чимало інших. Напрацювання вказаних авторів стосуються, зокрема, стратегічних та тактичних аспектів адміністрування в організаціях, його зв'язку з бізнес-процесами, впливу адміністрування на процеси ухвалення управлінських рішень, підходів з оцінювання ефективності побудови і використання систем адміністрування, проектування цих систем, виокремлення та характеристики їхніх елементів, мотивування працівників адміністративної діяльності тощо.

У роботах зазначених авторів здійснено глибокий аналіз стану і перспектив розвитку інвестиційно-будівельної сфери, обґрунтовано стратегічні орієнтири та механізми управління її розвитком. Проте, незважаючи на значну кількість робіт у цій сфері, не повною мірою досліджені регіональні аспекти функціонування й механізми розвитку ІБС. Особлива увага за таких умов необхідна підприємствам будівельної галузі, для яких негативні макроекономічні тенденції – спад ВВП, зниження життєвого рівня населення, зменшення інвестицій, активізація інфляційних процесів, девальвація національної грошової одиниці, обмеження банківського кредитування тощо – детермінують розвиток кризових процесів усередині галузі, які, своєю чергою, негативно впливають на розвиток економіки країни загалом. Одним із дієвих способів пристосування підприємства до мінливого ринку є реструктуризація – внутрішні структурні перетворення, спрямовані на підвищення ефективності господарювання шляхом усунення (максимального обмеження) негативного впливу як екзогенних, так і ендегенних факторів.

Попри чималу кількість напрацювань у цій сфері, низка актуальних завдань із вказаної тематики досі не розв'язана. Зокрема, потребує розвитку сутність поняття адміністрування в управлінні підприємствами, а також типологія видів документації у системах адміністрування. Виникає необхідність розвитку чинників побудови і використання таких систем, а також їхньої

класифікації за низкою істотних та незалежних ознак. Не менш важливо розвинути принципи побудови і використання систем адміністрування, розробити відповідну концепцію, а також запропонувати метод їхнього діагностування в організаціях.

Мета статті

Метою статті є теоретичне узагальнення та розроблення науково обґрунтованих практичних рекомендацій, спрямованих на вдосконалення методичних та організаційних засад аналізу й аудиту будівельно-інвестиційних проєктів. У такому контексті доцільно також удосконалити модель формування систем адміністрування в управлінні підприємствами на засадах виокремлення підготовчої, основної та завершальної стадій, удосконалити метод оцінювання рівня сформованості цих систем, розробити модель діагностування їхньої стійкості.

Виклад основного матеріалу

Одним із найважливіших елементів розвитку національної економіки в умовах ринкових відносин є збалансована інвестиційна політика держави, результатом якої стає ефективна діяльність і поступальний розвиток суб'єктів господарювання. Основною метою інвестування є стимулювання процесу розширеного виробництва, акумулювання капіталу, забезпечення доступу до сучасних технологій і менеджменту, створення нової вартості та в кінцевому підсумку сприяння динамічним економічним зрушенням.

Забезпечення позитивних тенденцій розвитку економічної системи України насамперед має зумовлюватись наявністю достатньої кількості інвестиційних ресурсів та ефективним їх використанням. За статистикою Світового банку частина валових інвестицій у ВВП розвинених країн становить приблизно 17%, у країнах, що розвиваються – 29%, в Україні цей показник станом на 2019 р. дорівнює не більше 10%. Водночас капітальні інвестиції в Україні за 2017 р. зросли на 22,1% проти 18% у 2018 р. При цьому головним джерелом фінансування капітальних інвестицій залишаються власні кошти підприємств та організацій, за рахунок яких за даними Державного комітету статистики України освоєно 74,3% загального обсягу інвестицій, натомість на реальний сектор економіки припадає 54,7% інвестиційних ресурсів. Наведені статистичні дані свідчать про те, що створення умов для поступового зростання притоку інвестиційних ресурсів у економіку України потребує розвитку й удосконалення законодавчої, теоретичної та методичної бази аудиту і аналізу, оцінки інвестиційних проєктів, імплементації

європейських норм та стандартів ведення бізнесу, створення якісно нового сприятливого економічного середовища на території України.

У ринкових умовах господарювання бізнес є доволі чутливим до помилок управлінського характеру. Важливою передумовою ухвалення керівниками різних рівнів дієвих рішень у сфері операційної, фінансової чи інвестиційної діяльності є наявність повної різновекторної інформації, що стосується не лише зовнішнього середовища підприємства, а й ситуації щодо ринкового оточення та його впливу на діяльність суб'єкта підприємницької діяльності. Таким чином, керівники і власники бізнес-структур акцентують увагу на необхідності побудови та використання дієвих систем адміністрування в управлінні. Ці системи, як складова різноманітних економічних систем, є тісно пов'язані з ними. Вони мають забезпечити узгодженість інформаційних, матеріальних, фінансових та інших потоків в організаціях. Системи адміністрування повинні бути взаємодоповнюючим елементом інтегрованих систем управління, охоплюючи усі управлінські дії та процеси. Якість управлінських рішень в організаціях прямо залежить від якості систем адміністрування і процесів, що відбуваються у них.

Протягом останніх років предметна сфера адміністрування в управлінні підприємствами з урахуванням євроінтеграційних процесів істотно розширила свої межі, що певним чином позначилось і на взаємодії елементів відповідних систем. Сприяли цьому й розвиток технологій діловодства, а також поява нових механізмів автоматизування документально-інформаційного забезпечення управлінської діяльності. Одні із ключових завдань удосконалення систем адміністрування на сьогодні – це упорядкування документально-інформаційних потоків, скорочення часового періоду ухвалення управлінських рішень та, загалом, підвищення рівня ефективності цілеспрямованого впливу керівної підсистеми на керування за усіма етапами технології управління. Ефективні системи адміністрування в управлінні підприємствами з урахуванням євроінтеграційних процесів – це фактично ефективний інструмент управління, що потрібний бізнесу в ринкових умовах господарювання. Водночас, як свідчить вивчення теорії і практики, зазначена проблема залишається недостатньо розв'язаною у науковому ракурсі, а відповідні концептуальні, теоретико-методологічні та методико-прикладні засади – недостатньо сформованими, що й обумовлює важливість проведення досліджень у цьому напрямі.

Сучасне бізнес-середовище характеризується динамічністю, оперативністю, непрогнозованістю, складністю взаємовідносин і взаємовпливів тощо. Це

зумовлює необхідність формування дієвих систем адміністрування в управлінні підприємствами, за допомогою яких можна ефективніше прогнозувати зміни кон'юнктури ринку, ухвалювати управлінські рішення, планувати дії, а також оптимізувати ресурсне забезпечення управлінських процесів. Теоретичне обґрунтування сутності поняття «адміністрування» є ключовим завданням на шляху до вдосконалення побудови та використання відповідних систем адміністрування.

Результати огляду та узагальнення літературних джерел засвідчили неоднозначність й різноспрямованість у розумінні сутності поняття адміністрування, а також дали змогу виокремити низку основних підходів до трактування його змісту: як процесу, як окремого виду управлінської діяльності, як уміння і навичок, як функції менеджменту, як управлінської діяльності, як стилю управління, як виду менеджменту тощо. Використання інструментів морфологічного аналізу, врахування положень адміністративного менеджменту, вивчення практичного досвіду, а також результати виявлення переваг і недоліків кожного із підходів до розуміння змісту поняття «адміністрування» дали змогу обґрунтувати доцільність його трактування як виду управлінської діяльності, який на засадах документації, діловодства, інформаційного забезпечення та формалізування управлінських процедур забезпечує цілеспрямований вплив керівної підсистеми на керування за усіма етапами технології управління. Таким чином, адміністрування запропоновано розглядати як окремий вид управлінської діяльності, що проникає в усі рівні управління в організації.

Дью дїлідженс – (англ. *Due Diligence* – «забезпечення належної сумлінності»), аббревіатура: DueD, DDG – процедура детальної незалежної перевірки об'єкта інвестування, здійснювана від імені інвесторів для формування в них об'єктивного уявлення про об'єкт інвестування. Зазвичай передусє купівлі бізнесу, злиття, підписанню контракту чи співробітництва.

Включає в себе оцінку інвестиційних ризиків, незалежну оцінку об'єкта інвестування, повне дослідження діяльності компанії, комплексну перевірку фінансового стану та положення на ринку. Загалом являє собою систему заходів, спрямованих на всебічну перевірку законності і комерційної привабливості планованої угоди, інвестиційного проекту.

Процедури дью дїлідженс – процедури формування об'єктивного уявлення про об'єкт інвестування:

– загальний (General Due Diligence) – перевірка всіх аспектів діяльності компанії, включаючи юридичні питання, фінансовий стан,

питання оподаткування, якість менеджменту, комерційну діяльність, місце компанії на ринку;

– фінансовий Due Diligence (Financial Due Diligence) дає можливість оцінити фінансовий стан компанії, перевірити його активи та зобов'язання з погляду їх якості та реальної оцінки (зокрема, наявність незареєстрованих зобов'язань або завищена вартість активів може суттєво погіршити фінансовий стан у майбутньому);

– податковий Due Diligence (Tax Due Diligence) – детальний аналіз податкових ризиків як предмет окремої перевірки;

– юридичний Due Diligence (Legal Due Diligence) – аналіз юридичних аспектів діяльності компанії, таких як законність приватизації, питання реєстрації ліцензій, контрактів, дотримання трудового законодавства тощо;

– операційний (Operational Due Diligence) перевірка виробничої діяльності компанії (зокрема, наявність можливості для збільшення випуску продукції, врахування місткості ринку, оцінка якості продукції, огляд нових розробок).

В Україні є нагальна потреба в застосуванні процедури дью ділідженс у процесі ухвалення рішення щодо прийнятності інвестиційних проєктів, проте відсутні системні напрацювання у сфері його організації. Сутність досліджуваної процедури автором визначено як комплекс перевірочних та аналітичних заходів, спрямованих на всебічну оцінку законності, комерційної привабливості та суспільної

значущості інвестиційного проєкту з метою запобігання або зниження наявних ризиків для інвестора. В роботі сформовано структуру процедури дью ділідженс інвестиційних проєктів, визначено його мету, завдання, обґрунтовано основні принципи та етапи проведення (табл.1).

Аргументовано необхідність доповнення процедури дью ділідженс діагностикою ймовірності банкрутства, що забезпечить високу якість результатів передінвестиційного аудиту та знизить рівень ризику для інвестора. Доказом цього стало практичне дослідження ймовірності банкрутства вітчизняних підприємств і висновок про те, що проведення діагностики банкрутства за запропонованою автором методикою у процесі дью ділідженс інвестиційних проєктів дає можливість суттєво знизити потенційний ризик для інвестора в частині вибору невдалого підприємства для реалізації інвестиційного проєкту.

У контексті ідентифікації та зниження потенційних ризиків реалізації інвестиційних проєктів обґрунтовано доцільність застосування outside view підходу у процесі дью ділідженс інвестиційних проєктів, метою якого є забезпечення інвестора від хибних стратегічних рішень у сфері інвестування з огляду на зовнішні умови навколишнього бізнес-середовища та вже напрацьованого досвіду інших компаній.

Таблиця 1 – Етапи організації процесу дью ділідженс інвестиційних проєктів*

Етап	Аудиторські процедури	Цілі, які досягають
Первинний скринінг	Оцінка бізнес-плану, зустріч з менеджментом, перевірка додаткової документації про виконавців інвестиційного проєкту (вебсайти, соціальні мережі, звіти про соціальну корпоративну відповідальність, громадську активність), консультації з венчурними інвесторами та професійними радниками	Підтвердження фундаментальної обґрунтованості бізнес-плану та потенціалу команди щодо його реалізації. Оцінка якості бізнес-плану та професійності виконавців. Підтвердження відповідності бізнес-плану цілям інвестиційного проєкту.
Бізнес-кейс аналіз	Збір та докладний аналіз документації про бізнес-план та суміжну документацію. Додаткові запити інформації у менеджменту. Аналіз ринку. Пошук порівняних бізнесів та бізнес-планів. Консультавання з технічними експертами. Прийняття рішень щодо наступного етапу дью ділідженс з урахуванням зібраних доказів, термінів реалізації інвестиційного проєкту та базових умов його реалізації	Підтвердження, що аналізований бізнес відповідає вимогам щодо успішної реалізації інвестиційного проєкту
Поглиблений аналіз	Підтвердження поточного фінансового стану компанії, оцінка фінансової та нефінансової звітності. Визначення ризиків втрати вартості компанією та розроблення заходів щодо управління нею. Оцінка перспектив розвитку компанії	Підтвердження фінансової спроможності реалізації інвестиційного проєкту

Вихідним положенням організації аналітичного процесу оцінки ефективності інвестиційних проєктів є дослідження основних етапів інвестування на основі стадій їх життєвого циклу. Життєвий цикл проєкту (ЖЦП) є базовим елементом концепції проєктного аналізу та відображає розвиток проєкту, а саме робіт, які виконуються на різних стадіях підготовки, реалізації та експлуатації проєкту. З точки зору обґрунтованих чотирьох стадій життєвого циклу (передінвестиційна, інвестиційна, експлуатаційна, ліквідаційно-аналітична) розроблено поетапну структурно-логічну модель аналізу інвестиційних проєктів із виокремленням видів аналізу та його завдань (рис. 1), також сформульовано його основні методологічні принципи: системність, комплексність, суттєвість, періодичність, альтернативність, об'єктивність, строківість, доречність і своєчасність, ефективність, узгодженість стратегії розвитку компанії та її інвестиційної політики.

Балансування на межі рівноваги – це здатність підприємства до самозбереження за умов нарощення його відкритості як системи. На цьому етапі було проаналізовано базові понятійні категорії підприємства як відкритої системи.

Ефективні системи адміністрування в управлінні підприємствами з урахуванням євроінтеграційних процесів дають змогу керівникам усіх рівнів управління генерувати нові бізнес-ідеї й оперативно реагувати на зміни середовища функціонування шляхом ухвалення відповідних управлінських рішень. Вони сприяють і налагодженню дієвого як прямого, так і зворотного зв'язку в межах процесу менеджменту, а також забезпечують збалансованість бізнес-процесів на підприємстві.

Тісно пов'язаними є також системи адміністрування в управлінні підприємствами із забезпеченням ефективності виробничо-господарської діяльності. Зокрема, вони дають змогу аналізувати доходи і витрати, діагностувати рівень ефективності діяльності окремих підрозділів, ідентифікувати при цьому сильні та слабкі боки тощо. Окрім того, завдяки цим системам створюються передумови для правильного поставлення цілей фінансового характеру як для компанії загалом, так і для кожного окремого працівника комплексно та цілеспрямовано.

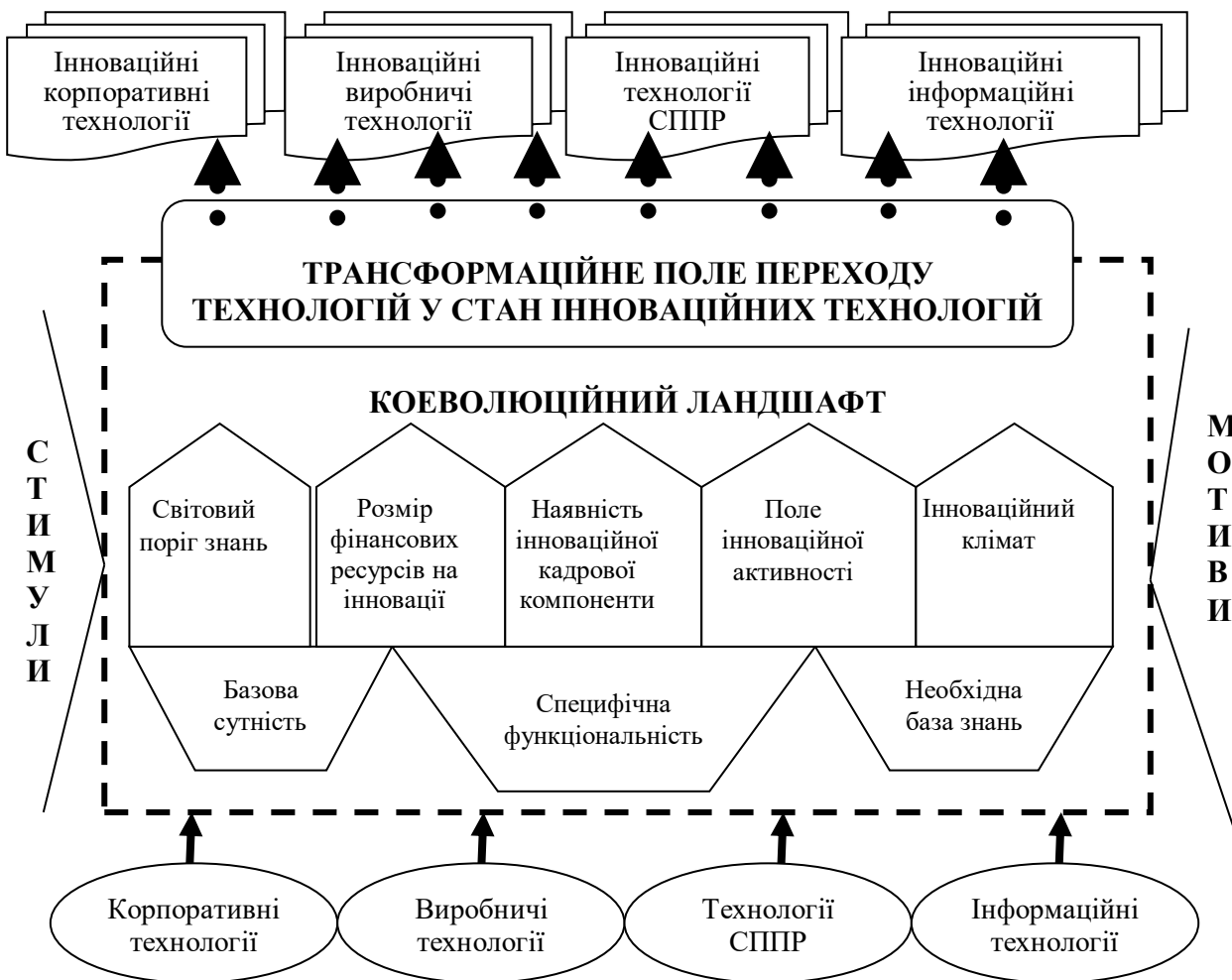

Рисунок 1 – Типологія систем адміністрування в управлінні підприємствами на платформі технології дью ділідженс (Due Diligence)

Запропоновано теоретико-методичний підхід до оцінки екзогенних економічних факторів впливу (маркетингових ресурсів та логістичного потенціалу фактичних і потенційних ринків збуту) на формування та реалізацію маркетингової політики розподілу товарної продукції будівельних підприємств. Зокрема, канал розподілу товарної продукції – це послідовно структурована сукупність взаємозалежних учасників каналу, якими є постачальники, виробник, посередники та споживачі принципово нових чи удосконалених моделей наявних товарів, що утворюють шлях, яким здійснюється їх доведення до місця призначення, при цьому враховуючи інтереси кожного з учасників через задоволення потреб та запитів. Інноваційний канал розподілу – послідовно структурована сукупність взаємозалежних учасників каналу, якими є постачальники, виробник, посередники та споживачі, що утворюють новий, відмінний від існуючого, шлях, яким здійснюється доведення готової продукції до її місця призначення, при цьому враховуючи інтереси кожного з учасників через задоволення потреб та запитів. Згідно з відомими класифікаційними ознаками виокремлено інновації, що характерні для цих каналів (за ступенем внесення змін до структури каналу: інновації, що допускають використання наявних каналів; інновації, що передбачають модифікацію наявного каналу; інновації, що потребують створення нових каналів) та доповнено видами інновацій, які притаманні інноваційному каналу розподілу (за характером змін у каналі: поліпшений, модифікований, радикальний; за зміною складу учасників каналу: редукційний, доповнений, ротаційний, видозмінений).

Розвинуто класифікацію каналів розподілу шляхом узагальнення її ознак і розділення на групи: 1) основні: за кількістю учасників (за кількістю

рівнів: короткі та довгі; за кількістю учасників на одному рівні: широкі та вузькі), за розподілом функціональних обов'язків та повноважень (традиційні, горизонтальні, вертикальні, комбіновані); 2) додаткові: за напрямом руху товару (канали прямого і зворотного руху), за характером взаємозв'язку (прямі, гнучкі, ешелоновані), за місцем формування (зовнішні та внутрішні), за часом дії (постійні, періодичні, разові), за ринками обслуговування (глобальні, регіональні, локальні). На базі основної групи ознак встановлено ієрархію понять структури та системи каналів розподілу. Під структурою каналу розподілу запропоновано розуміти сукупність учасників та їх кількісне співвідношення, що визначає ширину та довжину каналу, забезпечуючи створення та доведення товару чи послуги від виробника до споживача. Системою каналів розподілу є сукупність взаємозв'язків її учасників, їх підпорядкованість та взаємозалежність, що характеризує взаємовідносини між ними, утворюючи цілісність при створенні та доведенні товару чи послуги до споживача.

Для вітчизняних підприємств у рамках проведеного дослідження була побудована динамічна модель вибору оптимальної стратегії оновлення (визначення життєвого циклу активу) на основі ISO 26000 [11]. Для визначення функціонального рівняння було знайдено залежність між величинами, що характеризують задачу на двох суміжних етапах. Досліджено та обґрунтовано використання каналів за розподілом функціональних зобов'язань і повноважень на етапах життєвого циклу товару (ЖЦТ) і запропоновано матрицю їх вибору (рис. 2), що сприяє підвищенню оперативності ухвалення товаровиробником рішення щодо альтернативного застосування каналів під час розподілу товарної продукції.

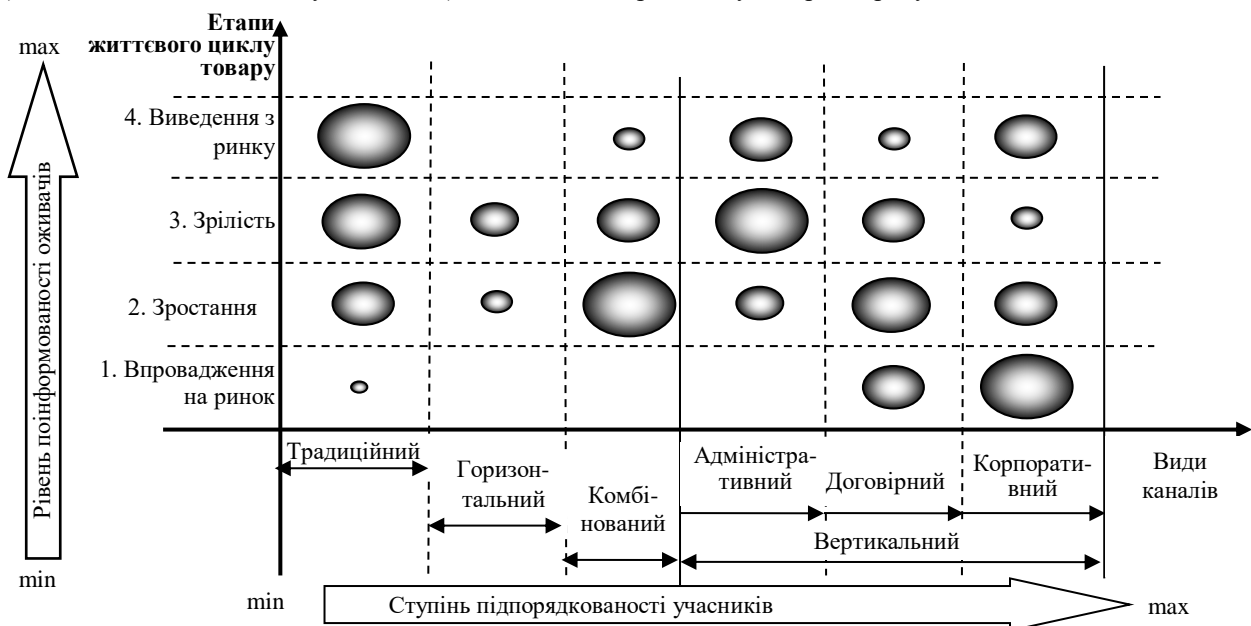

Рисунок 2 – Матриця обґрунтування вибору каналів розподілу за функціональними зобов'язаннями та повноваженнями залежно від етапу ЖЦТ (діаметр кола відображає пріоритет вибору)

Так, наприклад, на етапі впровадження товару на ринок найбільш доцільно використовувати вертикальний корпоративний канал, де власником є сам виробник, забезпечуючи йому найвищий рівень контролю над роботою всього каналу.

Виконано комплексне дослідження форм взаємозв'язків між учасниками каналів розподілу: постачальниками, виробниками, посередниками і споживачами інноваційної продукції. Встановлено, що співробітництво у каналах розподілу товарної продукції – це форма взаємовідносин між учасниками каналів розподілу, яка ґрунтується на збігу їх економічних інтересів з метою уникнення надмірних втрат у процесі конкурентної боротьби й отримання більш високих прибутків при постачанні на ринок товарної продукції. Запропоновано визначення сутності конфлікту у каналах розподілу товарної продукції як форми взаємовідносин між учасниками каналів розподілу, яка ґрунтується на зіткненні їх економічних інтересів, виникненні непорозуміння, які пов'язані з несумісністю цілей, нечітким розподілом ролей і прав учасників каналу, різною оцінкою господарської ситуації і винагородою, що отримують учасники каналу при просуванні товарної продукції. Виявлено ознаки та види конфліктів у каналі, досліджено їх причини та шляхи вирішення. З'ясовано, що найбільш поширеною формою взаємодії у каналах розподілу товарної продукції є конкуренція, яку запропоновано розуміти як форму взаємовідносин між учасниками каналів розподілу, що ґрунтується на взаємному упорядкованому протиборстві з чітко визначеними й

усвідомленими цілями та кінцевим результатом, метою якого є отримання певної вигоди при просуванні на ринок товарної продукції.

Висновки

Дослідженням доведено, що економічні і управлінські процеси відбуваються в нестійких, незрівноважених умовах, що потребує від керівництва і персоналу підприємства значних зусиль для виявлення причин, тенденцій і закономірностей змін, що обумовлює необхідність формування нового мислення, інноваційних механізмів прийняття рішень, нормативної поведінки в конфліктних ситуаціях.

Обґрунтовано позицію щодо включення в систему управління ресурсозбереженням інноваційної інтегрованої «аналітичної функції управління». Доведено, що ця функція є невід'ємною частиною моделі «аналіз – синтез – результат». Аналітична функція у роботі представлена як один із блоків фінансового управління, оскільки фінансово-економічна служба забезпечує інформацією керівництво для прийняття ключових рішень, орієнтуючись на обсяги робіт і кінцеві фінансові результати. У поєднанні з «синтезом» аналітична функція забезпечує процес контролю за трьома напрямками: ефективність діяльності, надійність в експлуатації, ефект розвитку + (збалансованість змін). Концептуальну модель управління ресурсозбереженням сформовано із використанням сучасного інформаційно-методичного забезпечення моделі дью дїлідженс (Due Diligence).

Список літератури

1. Економетричний інструментарій управління фінансовою безпекою підприємств будівництва [Текст]: [монографія] / [Л.В. Сорокіна та ін.] ; за наук. ред. проф. Л. В. Сорокіної, А. Ф. Гойка – Київ : Київ. нац. ун-т буд-ва і архітектури, 2017. – 403 с.
2. Теоретико-методологічні засади інноваційно-інвестиційної діяльності в Україні / П.М. Куліков, В.Г. Федоренко, Г.М. Рижакова та ін.; кол. монографія. Київ ТОВ «ДКС центр» –2018. – 442 с.
3. Tetyana Marchuk, Dmytro Ryzhakov, Galyna Ryzhakova and Sergiy Stetsenko (2017). Identification of the basic elements of the innovation analytical platform for energy efficiency in project financing. *Investment Management and Financial Innovations (open-access)*, 14(4), pp. 12-20. DOI:[http://10.21511/imfi.14\(4\).2017.02](http://10.21511/imfi.14(4).2017.02)
4. Поколенко В.О. Запровадження інструментарію вибору альтернатив реалізації будівельних проектів за функціонально-технічною надійністю організацій-виконавців / В.О. Поколенко, Г. М. Рижакова, Д. О. Приходько // *Управління розвитком складних систем.* – 2014. – Вип. 19. – С.104 – 108
5. Рижакова Г.М. Моделі цільового вибору репрезентативних індикаторів діяльності будівельних підприємств: етимологія та типологія систем діагностики / Г.М. Рижакова, Д.О. Приходько, К.М. Предун // *Управління розвитком складних систем.* – 2017. – Вип. 32. – С. 159 – 165.
6. Інноваційний розвиток підприємства: навч. посіб. / В.Г. Федоренко, Т.С. Воронкова, Г.М. Рижакова; ред.: В.Г. Федоренко, Г. В.; Київ. нац. ун-т буд-ва і архіт., Екон. шк. акад. УАН В.Г. Федоренко, Укр. акад. наук. – Київ : ДКС центр, 2014. – 352 с.
7. Chernyshev D. Formation of the methodical-analytical system of indicators of providing biosphere-compatibility at the preparation and organization of construction / D. Chernyshev // *Управління розвитком складних систем: Зб. наук. праць.* – К.: КНУБА, 2018. – Вип. 34 – С. 191 – 198.
8. Chernyshev D. (2018). Implementation of principles of biospheric compatibility in the practice of ecological construction in Ukraine [Текст] / D. Chernyshev, I. Ivakhnenko, G. Ryzhakova, K. Predun // *International Journal of Engineering & Technology – UAE: Science Publishing Corporation, Vol 10, No 3.2: Special Issue 2* – pp. 584 – 586.

9. Chupryna Y. *The identification of alternatives and changes in scenarios for the development of regional build clusters [Текст] / Y. Chupryna, D. Ryzhakov, O. Malykhina // International Journal of Engineering & Technology – UAE: Science Publishing Corporation, 2018 – Vol 10, No 3.2: Special Issue 2 – pp. 484 – 486.*

10. *The smart city model.* – Access mode: <http://www.smartcities.eu/model.html>.

11. *ISO 26000 Guidance on social responsibility.* Access mode: <https://www.webcitation.org/672NbkWPg?url=http://isotc.iso.org/static/>

Стаття надійшла до редколегії 18.10.2019

Поколенко Вадим Олегович

Доктор технических наук, профессор, профессор кафедры менеджмента в строительстве, orcid.org/0000-0003-1750-5964
Киевский национальный университет строительства и архитектуры, Киев

Дикий Александр Витальевич

Доктор экономических наук, доцент профессор кафедры менеджмента в строительстве, orcid.org/0000-0002-0479-7745
Киевский национальный университет строительства и архитектуры, Киев

Ищенко Татьяна Михайловна

Кандидат экономических наук, доцент кафедры менеджмента в строительстве, orcid.org/0000-0002-0459-2061
Киевский национальный университет строительства и архитектуры, Киев

Савчук Татьяна Валериевна

Кандидат экономических наук, доцент кафедры менеджмента в строительстве, orcid.org/0000-0002-1315-0513
Киевский национальный университет строительства и архитектуры, Киев

Марчук Татьяна Сергеевна

Кандидат экономических наук, доцент, доцент кафедры менеджмента в строительстве, orcid.org/0000-0001-9588-6016
Киевский национальный университет строительства и архитектуры, Киев

КОНЦЕПТУАЛЬНЫЕ ОСНОВЫ УЧЕТНОЙ ПОЛИТИКИ ПРЕДПРИЯТИЯ ИНВЕСТИЦИОННО-СТРОИТЕЛЬНОЙ СФЕРЫ УКРАИНЫ НА ПУТИ ЕВРОКОНВЕРГЕНЦИИ СИСТЕМ АДМИНИСТРИРОВАНИЯ

Аннотация. Развiты теоретико-прикладные положенiя по построению и использованию систем администрирования в управлении предприятиями с учетом евроинтеграционных процессов. При этом администрирование рассматривается как вид управленческой деятельности, который на основе документации, делопроизводства, информационного обеспечения и формализации управленческих процедур обеспечивает целенаправленное воздействие управляющей подсистемы на управляемую на всех этапах технологию управления. Приведена обобщенная структура систем администрирования в управлении предприятиями. Получила развитие теория и методология, разработаны организационно-методические положения бухгалтерского учета и анализа хозяйственной деятельности предприятий с определением приоритетных объектов-стимуляторов, обновленным составом функций, задач и модификацией принципов в соответствии с условиями инвестиционно-инновационного развития с использованием современного методического обеспечения модели Дью дилидженс (Due Diligence).

Ключевые слова: предприятие; процесс администрирования; учетно-аналитическое обеспечение; технология управления

Pokolenko Vadim

DSc, professor, professor of management department in construction, orcid.org/0000-0003-1750-5964
Kiev National University of Construction and Architecture, Kyiv

Dyki Oleksandr

DSC (Econ.), professor of management department in construction, orcid.org/0000-0002-0479-7745
Kyiv National University of Construction and Architecture, Kyiv

Ishchenko Tetyana

PhD (Econ.), Associate Professor of Construction Management Department, orcid.org/0000-0002-0459-2061
Kyiv National University of Construction and Architecture, Kyiv

Savchuk Tetyana

PhD (Econ.), Associate Professor of Construction Management Department, orcid.org/0000-0002-1315-0513
Kyiv National University of Construction and Architecture, Kyiv

Marchuk Tetyana

PhD (Econ.), Associate Professor, Associate Professor of Construction Management Department, orcid.org/0000-0001-9588-6016
Kyiv National University of Construction and Architecture, Kyiv

**CONCEPTUAL BASES OF ACCOUNTING POLICY OF THE ENTERPRISE OF INVESTMENT
AND CONSTRUCTION SPHERE OF UKRAINE ON THE WAY OF EUROCONVERGENCE
OF ADMINISTRATION SYSTEMS**

Abstract. Theoretical and applied provisions for the construction and use of administrative systems in enterprise management, taking into account Euro-integration processes have been developed. Thus administration is considered as a kind of management activity, on the basis of documentation, office work, information support and formalization of management procedures provides purposeful influence of a management subsystem on a management technology managed at all stages. The generalized structure of administration systems in enterprise management is given. The theory and methodology have been developed, organizational and methodical provisions of accounting and analysis of economic activity of enterprises with the definition of priority stimulator objects, updated composition of functions, tasks and modification of principles in accordance with the conditions of investment and innovation development with the use of modern methodological support of the Due Diligence model have been developed.

Keywords: enterprise; administration process; accounting and analytical support; management technology

References

1. Sorokin, L.V. and others. (2018). *Econometric toolkit for financial security management of construction enterprises* [Text]: [monograph]. Kyiv: KNUCA, 403.
2. Kulikov, P.M., Fedorenko, V.G., Ryzhakov, G.M. et al. (2018). *Theoretical and methodological foundations of innovation-investment activity in Ukraine. Monograph. LLC DKS Center Kyiv, 442.*
3. Marchuk, Tetyana, Ryzhakov, Dmytro, Ryzhakova, Galyna & Stetsenko, Sergiy. (2017). *Identification of the basic elements of the innovationanalytical platform for energy efficiency in project financing. Investment Management and Financial Innovations (open-access), 14 (4), 12-20. Doi: [http://10.21511/imfi.14\(4\).2017.02](http://10.21511/imfi.14(4).2017.02).*
4. Pokolenko, V.O., Ryzhakova, G.M. & Prykhodko, D.O. (2014). *Introducing tools for choosing alternatives to the implementation of construction projects on the functional and technical reliability of implementing organizations. Management of the development of complex systems, 19, 104 – 108.*
5. Ryzhakova, G.M., Prikhodko, D.O. & Predun, K.M. (2017). *Models of target selection of representative indicators of activity of construction enterprises: etymology and typology of diagnostic systems. Management of the development of complex systems, 32, 159 – 165.*
6. Fedorenko, V.G., Voronkova, T.E. & Ryzhakova, G.M. (2014). *Innovative development of the enterprise: training tool. Editor: V.G. Fedorenko. Kyiv: DKS Center, 352.*
7. Chernyshev, D. (2018). *Formation of the methodical-analytical system of indicators of providing biosphere-compatibility in the preparation and organization of construction. Management of the development of complex system, 34, 191 – 198.*
8. Chernyshev, D., Ivakhnenko, I., Ryzhakova, G. & Predun, K. (2018). *Implementation of principles of biospheric compatibility in the practice of ecological construction in Ukraine. International Journal of Engineering & Technology, 10, 3.2, 584 – 586.*
9. Chupryna, Y., Ryzhakov, D. & Malykhina, O. (2018). *The identification of alternatives and changes in scenarios for the development of regional build clusters. International Journal of Engineering & Technology. UAE: Science Publishing Corporation, 10, 3.2, 484 – 486.*
10. *The smart city model.* – Access mode: <http://www.smartcities.eu/model.html>.
11. *ISO 26000 Guidance on social responsibility.* Access mode: <https://www.webcitation.org/672NbkWPg?url=http://isotc.iso.org/static/>

Посилання на публікацію

- APA Pokolenko, Vadim, Dykyi, Oleksandr, Ishchenko, Tetyana, Savchuk, Tetyana & Marchuk, Tetyana. (2019). *Conceptual bases of accounting policy of the enterprise of investment and construction sphere of Ukraine on the way of euroconvergence of administration systems. Management of Development of Complex Systems, 40, 174 – 182; dx.doi.org/10.6084/m9.figshare.11969388.*
- ДСТУ Поколенко В.О. Концептуальні засади облікової політики підприємств інвестиційно-будівельної сфери України на шляху євроконвергенції систем адміністрування [Текст] / В.О. Поколенко, О.В. Дикій, Т.М. Іщенко, Т.В. Савчук, Т.С. Марчук // Управління розвитком складних систем. – 2019. – № 40. – С. 174 – 182; dx.doi.org/10.6084/m9.figshare.11969388.